

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 9C/9/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813200006
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ružena Vašková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2014:8813200006.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Ruženou Vaškovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Údernícka 5, 851 01 Bratislava, proti žalovanému: S. K., R.. XX.XX.XXXX, D. XXX XX D. Č..XXX, o zaplatenie sumy 322,74 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 322,74 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 322,74 eur od 24.9.2009 do 30.11.2009, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 273,77 eur od 1.12.2009 do 17.10.2012, s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 223,77 eur od 18.10.2012 do zaplatenia a nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 22,- eur za súdny poplatok a trovy právneho zastúpenia vo výške 322,74 na účet právneho zástupcu žalobcu TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa pôvodne podanou žalobou na tunajšom súde dňa 13.7.2012 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 372,74 eur spolu s úrokom z omeškania v sume 5,43 eur a úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 273,77 eur od 1.12.2009 do zaplatenia a náhrady trov konania. Podanie žaloby odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 14.12.2009 medzi postupcom GE Money, a.s., Bottova 7, Bratislava, IČO: 17 324 220 (ďalej len „postupca“) a žalobcom postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Postupca nadobudol uplatňované majetkové právo - pohľadávku s účinnosťou od 1.4.2006 na základe zmluvy o predaji podniku uzatvorenej medzi predávajúcim GE Money Multiservis, k.s., IČO: 35 783 214 (ďalej len „pôvodný veriteľ“) a kupujúcim - postupcom. Ďalej uviedol, že postupca v zastúpení obchodného zástupcu a žalovaný uzatvorili dňa 3.7.2008 Zmluvu o úvere č. 1061726846 (ďalej len „zmluva“), ktorej súčasťou boli Obchodné podmienky pre úver a vydávanie a používanie platobnej karty (ďalej len „Obchodné podmienky“). Na základe zmluvy postupca poskytol žalovanému úver vo výške 448,08, pričom žalovaný sa zaviazal uhrádzať poskytnuté finančné prostriedky v pravidelných mesačných splátkach riadne a včas. Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka, teda je nesporné, že medzi postupcom a žalovaným vznikol obchodnozaväzkový vzťah, na základe ktorého postupca poskytol žalovanému úver a jemu vznikla z tohto vzťahu povinnosť splácať mesačné splátky a dodržiavať ostatné podmienky dohodnuté v zmluve. Žalovaný si túto povinnosť neplnil, čím sa dostal do omeškania s úhradou dlžnej sumy. Nakoľko žalovaný bol v omeškaní s platením viac ako troch splátok, došlo k zosplatneniu úveru a to ku dňu, keď je v platobnej histórii uvedená položka „ zrieknutie sa budúceho poplatku za vedenie účtu“, čím bola platnosť zmluvy v súlade so zmluvnými ustanoveniami ukončená. Úrok z omeškania predstavuje v zmysle sadzobníka poplatkov 0,1 % denne za každú splátku v omeškaní. Nakoľko odporca neplnil včas, čím porušil zmluvu, dostal sa v zmysle obchodných podmienok do omeškania s tromi splátkami zároveň a postupca bol oprávnený požadovať okamžité predčasné splatenie celého

zostatku poskytnutého úveru. Uplatnená zmluvná pokuta uplatnená v návrhu vyplýva z bodu 6.1. a nasl. Obchodných podmienok a v zmysle sadzobníka poplatkov je to 20 % z každej omeškanej splátky, minimálne 3,32 eur. Žalovaný v Dohode o uznaní záväzku nárok žalobcu uznal. Žalovaný odo dňa postúpenia pohľadávky uhradil priamo žalobcovi sumu 50,- eur a to dňa 30.11.2009. Ďalej uviedol, že v zmysle § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. si uplatňuje aj nárok na úrok z omeškania vo výške 9 % ročne odo dňa 24.9.2009, t.j. odo dňa nasledujúceho po účinnosti postúpenia pohľadávky. Konanie bolo vedené pod sp. zn. 9C/131/2012.

Na pojednávaní konanom dňa 18.10.2012 žalobca zobral žalobu v časti uplatneného nároku na zaplatenie sumy 50,- eur späť z dôvodu, žalovaný v tejto časti pohľadávku uhradil. Uznesením č.k. 9C/131/2012-37 zo dňa 18.10.2012 súd konanie o povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 50,- eur zastavil a vo zvyšku žalobný návrh vylúčil na samostatné konanie a rozhodnutie. Konanie bolo ďalej vedené pod sp. zn. 9C/9/2013.

Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom a jeho prílohami a to Zmluvou o úvere č. 01012869, Zmluvou o spolupráci zo dňa 3.10.2007, Zmluvou o predaji podniku zo dňa 29.3.2006, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 23.9.2009, Obchodnými podmienkami pre úver a vydávanie a používanie platobnej karty, platobnou históriou žalovaného, Dohodou o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 18.11.2009, pokusom o zmier zo dňa 20.6.2012, pripojeným spisom sp. zn. 9C/131/2012, vylúčením žalobcu a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

Pôvodný veriteľ - postupca a žalovaný ako zákazník uzatvorili dňa 3.7.2008 zmluvu o úvere, ktorou sa postupca zaviazal, že na požiadanie zákazníka a po splnení stanovených podmienok poskytne v prospech zákazníka peňažné prostriedky do určitej výšky a zákazník sa zaviazal takto poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť, zaplatiť úroky a splniť ostatné povinnosti podľa tejto zmluvy. V ostatnom určovali obsah zmluvy obchodné podmienky a sadzobník poplatkov, ktoré boli neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere. Žalovanému v zmysle zmluvy bol poskytnutý úver vo výške 13 499,- Sk (448,08 eur), pri celkovej cene úveru 15 600,- Sk (517,83 eur) ktorý mal splatiť v 10 pravidelných mesačných splátkach po 1 560,- Sk (51,78,- eur), pričom dátum prvej splátky bol do 3.8.2008 s tým, že dátum každej ďalšej platby bol určený k 3. dňu v mesiaci.

Podľa Článku 1., bod 1.1. Obchodných podmienok pre úver a vydávanie a používanie platobnej karty (ďalej len „Obchodné podmienky“), tieto vymedzujú vzťahy medzi pôvodným veriteľom ako veriteľom a zákazníkom - fyzickou osobou ako dlžníkom, ktorý požiadal o poskytnutie finančných prostriedkov vo výške uvedenej v zmluve o úvere. Tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy o úvere. Vzťahy zmluvami výslovne neupravené sa riadia ustanovenia zák. č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v platnom znení a zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

Zákazník je povinný platiť za služby poskytované GE Money Multiservis, k.s. úroky, poplatky a ostatné náklady podľa aktuálneho Sadzobníka poplatkov - Sadzobník je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere, obsahuje poplatky, pokuty a úrokové sadzby (bod 2.3., Článok. 2. Obchodných podmienok).

Podľa Článku 4., bod 4.2. Obchodných podmienok, zákazník uzavretím zmluvy o úvere prehlasuje v súlade s ustanovením § 401 Obchodného zákonníka, že predlžuje premlčaciu dobu všetkých práv GE Money Multiservis, k.s. voči zákazníkovi zo zmluvy o úvere na dobu 10 rokov od okamihu, kedy začne táto doba plynúť. Takéto prehlásenie sa vzťahuje aj na práva vzniknuté odstúpením od zmluvy o úvere.

Podľa Článku 5., bod 5.1. Obchodných podmienok, výška celkového zmluvného záväzku predstavuje súčet celkovej výšky úveru uvedenej v zmluve o úvere, úrokov, poplatkov a ostatných nákladov

podľa zmluvy o úvere. Zákazník je povinný splácať túto čiastku v pravidelných mesačných splátkach, zahŕňajúcich splátku istiny a úrokov („splátka“) v stanovených termínoch a v dohodnutej výške tak, ako je uvedené v zmluve o úvere.

V zmysle Článku 5., bod 5.8. Obchodných podmienok, platby klienta sa započítavajú voči pohľadávke veriteľa bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná, v nasledujúcom poradí: na úrok z úveru, na poplatky, na pravidelné splátky istiny úveru, na úrok z omeškania, na úrok z pokút a na zmluvné pokuty.

Podľa Článku 7., bod 7.3. Obchodných podmienok, MTS je oprávnený požadovať okamžité predčasné splatenie všetkých čiastok dlžných zákazníkom podľa zmluvy o úvere v prípade, že nastane ktorákolvek z nasledujúcich skutočností: zákazník porušuje zmluvu o úvere, najmä ak bol v omeškaní s platením viac ako troch splátok zároveň.

V zmysle Článku 7., bod 7.5. Obchodných podmienok, ukončenie platnosti zmluvy z akéhokoľvek dôvodu nezbavuje zákazníka povinnosti uhradiť v súlade s ustanovením zmluvy o úvere všetky nesplatené splátky za dobu, na ktorú bola zmluva o úvere uzatvorená, výdavky spojené s ukončením zmluvy o úvere, zmluvné pokuty, náhradu škody a iné záväzky.

Podľa platobnej histórie predmetného úveru, úver bol zosplatený ku dňu 19.2.2009. Ku dňu 1.1.2009 bola výška pohľadávky celkovo 408,03 eur a pozostávala z istiny vo výške 323,77 eur, úroku vo výške 24,76 eur a sankčných poplatkov vo výške 20,72 eur.

Postupca listom zo dňa 23.9.2009, označeným ako oznámenie o postúpení pohľadávky, žalovanému oznámil, že ako postupca uzavrel zmluvu o postúpení pohľadávok so žalobcom, na základe ktorej bola pohľadávka voči nemu postúpená na žalobcu, ktorý sa stáva veriteľom uvedenej pohľadávky a zároveň ho vyzval, aby vzhľadom k uvedeným skutočnostiam všetky svoje plnenia na úhradu dlhu od dátumu doručenia tohto oznámenia platil na účet žalobcu a upozornil ho, že od doručenia oznámenia jeho záväzky vyplývajúce z postúpenej pohľadávky budú považované za riadne a včas splnené iba ich riadnym a včasným uhradením na uvedený účet žalobcu.

Dňa 18.11.2009 bola uzatvorená Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznání záväzku (ďalej len „Dohoda“) medzi žalobcom a žalovaným. V Článku 2. Dohody - Uznanie záväzku, žalovaný uznal čo do právneho dôvodu a výšky záväzok voči veriteľovi, ktorý vznikol na základe zmluvy uzatvorenej s postupcom s tým, že dlžná suma 564,- eur pozostáva z istiny v sume 323,77 eur, úroku z omeškania 36,5 % ročne zo sumy 323,77 eur od 24.9.2009 do splatnosti poslednej splátky a nákladov na inkasné konanie vo výške 137,63 eur. Žalovaný sa zaviazal dlžnú sumu uhradiť formou desiatich splátok vo výške 50,- eur s termínom splatnosti prvej splátky dňa 30.11.2009 a poslednej dňa 30.8.2010.

Žalobca listom zo dňa 20.6.2012, označenými ako pokus o zmier, vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy v celkovej výške 441,07 eur, pozostávajúcej z istiny neuhradeného úveru vo výške 273,77 eur, neuhradeného zmluvného úroku vo výške 68,33 eur, neuhradeného úroku z omeškania vo výške 24,76 eur, sankčných poplatkov vo výške 41,40 eur, poplatkov vo výške 32,81 eur.

Žalobca vo svojej výpovedi uviedol, že na podanom žalobnom návrhu v časti o zaplatenie sumy 322,74 eur trvá. Poukázal, že dohoda o uznání záväzku bola uzatvorená dištančnou formou, to znamená, že bola žalovanému zaslaná na jeho žiadosť, ten mal možnosť sa s ňou oboznámiť a vyjadriť sa. Žalovaný dohodu podpísal a tým záväzok uznal. Táto dohoda má povahu zmluvy dohody o zmene záväzkov právneho vzťahu, kde sa existujúci záväzok pretransformoval, zmenil na záväzok, v ktorom sa žalovaný zaviazal plniť splátky vo výške 50,- eur a to v 10 splátkach, pričom posledná splátka mala výšku 114,- eur. Došlo k zmene záväzkov právneho vzťahu, splatnosti záväzku žalovaného a skutočnosť, že táto dohoda bola uzatvorená potvrdzujú aj platby žalovaného vo výške 50,- eur. Uviedol, že úrok z omeškania

si uplatňuje v zákonnej výške 9 % ročne zo sumy 273,77 eur, čo je istina pohľadávky a to od 1.12.2009, vzhľadom na to, že k uvedenému dňu sa stal splatným celý dlh. Požaduje, aby súd žalovaného zaviazal na zaplatenie sumy 322,74 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 322,74 eur od 24.9.2009 do 30.11.2009, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 273,77 eur od 1.12.2009 do 17.10.2012, s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 223,77 eur od 18.10.2012 do zaplatenia.

Podľa § 25 ods. 1, ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak. Ustanovenia § 10 ods. 2 a 3, § 12, 14, 17 ods. 1 a 2 a § 18 sa od 11. júna 2010 použijú aj na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona poskytuje alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver.

Podľa § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis. Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu (Občiansky zákonník).

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 52 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka platného a účinného v rozhodnom období (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia

alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak je v spotrebiteľskej zmluve predmetom záväzku poskytnutie peňažných prostriedkov za neprimeranú odplatu, súd môže odplatu znížiť; prihliadne pritom najmä na odplaty poskytované bankami pri spotrebných úveroch. Ak súd rozhodne o znížení odplaty za poskytnuté peňažné prostriedky a spotrebiteľ splnil svoj záväzok vo väčšom rozsahu, ako bol podľa rozhodnutia súdu povinný, dodávateľ je povinný bez zbytočného odkladu vrátiť spotrebiteľovi plnenie, ktoré presahuje výšku poskytnutých peňažných prostriedkov a primeranej odplaty.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 261 ods. 3, písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka platného a účinného v rozhodnom období (ďalej len „Obchodný zákonník“), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods.1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka je dvojnásobok úrokovej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku.

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzavretá zmluva o úvere, ktorá bola na žalobcu postúpená zmluvou o postúpení, ktoré postúpenie bolo preukázané oznámením o postúpení postupom žalovanému, ktoré bolo vykonané v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka ako aj zákona o spotrebiteľských úveroch a preto má súd za to, že je daná aktívna legitímácia žalobcu v tomto konaní.

Ďalej mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, teda spotrebiteľská zmluva. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

Ďalej súd zistil, že podľa Obchodných podmienok sa predmetný právny vzťah mal riadiť príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka a aj žalobca vo svojom návrhu uviedol, že medzi účastníkmi konania vznikol obchodnozväzkový vzťah. Ide však o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle zákona 258/2001 Z.z. a § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Nakoľko, tak ako je to vyššie uvedené, súd dospel k záveru, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzatvorená spotrebiteľská zmluva, je potrebné na ňu aplikovať príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Žalobca si svoj nárok v konaní uplatňuje z titulu toho, že so žalovaným uzatvoril dohodu o splátkovom kalendári a uznaní dlhu, v ktorej žalovaný prehlásil, že uznáva celú pohľadávku čo do dôvodu a výšky. Predmetnú dohodu súd posúdil v zmysle § 558 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní. Súd dospel k záveru, že predmetná dohoda bola platne uzatvorená.

Súd mal v danej právnej veci vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti za preukázané, že pôvodný veriteľ na základe zmluvy o úvere poskytol žalovanému finančné prostriedky vo výške 517,83 eur. Žalobca vyplatil uvedené finančné prostriedky žalovanému a žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver žalobcovi splatiť v 10 splátkach vo výške 51,78 eur mesačne. Žalobca následne z dôvodu neplnenia si zmluvných povinností zo strany žalovaného a to neuhrádzaním pravidelných mesačných splátok, v zmysle obchodných podmienok zosplatnil celý úver ku dňu 19.2.2009. Dňom nasledujúcim po tomto dni, teda dňom 20.2.2009, žalobcovi vznikol nárok na zaplata celj jeho pohľadávky.

Z predloženej platobnej histórie súd zistil, že žalovaný je povinný žalobcovi na istine úveru zaplatiť ešte sumu 223,77 eur, na úroku sumu 24,76 eur a na poplatkoch sumu 74,21 eur, t.j. celkovo sumu 322,74 eur. Súd vzhľadom na vykonané dokazovanie považoval uplatnený nárok žalobcu za dôvodný a žalobe vyhovel.

Úver poskytnutý žalovanému bol celý zosplatnený ku dňu 19.2.2009 a odo dňa 20.2.2009 vznikol žalobcovi aj nárok na úrok z omeškania. Zo strany žalobcu bol uplatnený nárok na úrok z omeškania až odo dňa 1.12.2009 a súd vychádzajúc z jeho návrhu mu priznal nárok na úrok z omeškania v zákonnej výške od uvedeného dňa, pričom zohľadnil jednotlivé platby žalovaného po tomto dátume a to vo výške 50,- eur zo dňa 30.11.2009 a vo výške 50,- eur zo dňa 17.10.2012. Podľa zistenia súdu výška základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením, t.j. ku dňu 1.12.2009 bola 1 % ročne. Výška úrokov z omeškania teda bola 9 % ročne. Súd preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovj časti tohto rozsudku.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 137 O.s.p., trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlimočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa § 151 ods. 1,2 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. Ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 151 ods. 8 O.s.p., vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadří osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

V danej právnej veci súd žalobe v celom rozsahu vyhovel a preto žalobcovi vznikol nárok na plnú náhradu trov konania. Trovy konania na strane žalobcu pozostávajú zo zaplataeného súdneho poplatku za podaný žalobný návrh vo výške 22,- eur a uplatnených trov právneho zastúpenia vo výške 564,95 eur podľa vyčíslenia trov právneho zastúpenia zo dňa 20.3.2014.

Súd priznal právnenému zástupcovi žalobcu nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v sume 564,95 eur podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej klen „vyhláška“), ktoré sú vyčíslené takto :

Tarifná odmena v sume 195,22 eur s DPH podľa § 10 ods.1, § 14 ods. 1 písm. a), b), c) a d) s účinnosťou od 1.7.2013 podľa 13a ods. 1 písm. d) vyhlášky a to za nasledovné úkony pri predmete sporu vo výške 372,74 eur do 18.12.2012 a vo výške 322,74 eur od 19.12.2012 :

- prevzatie a príprava zastupovania	28,22 eur
- písomné podanie na súd - žalobný návrh zo dňa 2.7.2012	28,22 eur
- písomné vyjadrenie zo dňa 11.10.2012	28,22 eur
- účasť na pojednávaní dňa 18.10.2012	28,22 eur
- účasť na pojednávaní dňa 26.2.2013	24,90 eur
- účasť na pojednávaní dňa 17.3.2014	24,90 eur

Náhrada hotových výdavkov v sume 55,64 eur s DPH eur podľa § 16 ods. 3 vyhlášky - režijný paušál rok 2012 - 4 x 7,63 eur, rok 2013 1 x 7,81 eur a rok 2014 1 x 8,04 eur.

Náhrada za stratu času v sume 234,72 eur s DPH podľa § 15 písm. b), § 17 ods. 1 vyhlášky - 5 x 12,71 eur za účasť na pojednávaní konanom dňa 18.10.2012, 5 x 13,01 eur za účasť na pojednávaní konanom dňa 26.2.2013, 5 x 13,40 eur za účasť na pojednávaní konanom dňa 17.3.2014 .

Cestovné náhrady v sume 63,26 eur s DPH podľa § 15 písm. a) a § 17 ods. 2 vyhlášky, v súlade so zákonom NR SR č. 283/2002 o cestovných náhradách, za cestu za účelom účasti na pojednávaníach konaných dňa 18.10.2012 a 26.2.2013 osobným motorovým vozidlom na trase Košice - Vranov nad Topľou a späť motorovým vozidlom F. K., E.. Č.. J., priem. spotreba 5,8 l/100km, cena PHM 1,39 eur/l
 $2 \times 100 \text{ km} \times (0,183 \text{ eur} + (1,39 \text{ eur} \times 0,058 \text{ l/km})) = 52,72 \text{ eur}.$

Cestovné náhrady v sume 8,15 eur v súlade so zákonom NR SR č. 283/2002 o cestovných náhradách, za cestu za účelom účasti na pojednávaní konanom dňa 17.3.2014 a to do výšky cestovného hromadným dopravným prostriedkom na trase Košice - Vranov nad Topľou a späť (2,85 eur + 1,90 eur + 3,40 eur).

Spolu súd priznal právnenému zástupcovi žalobcu nárok na náhradu trov konania vo výške 556,99 eur.

Súd právnenému zástupcovi žalobcu za úkony účasť na pojednávaní dňa 26.2.2013 a 17.3.2014 priznal nárok na odmenu za jeden úkon právnej služby iba vo výške 24,90 eur a to vzhľadom na skutočnosť, že predmetom konania v danom čase bola suma 322,74 eur a to vzhľadom na rozhodnutie tunajšieho súdu 9C/131/2012-37 zo dňa 18.10.2012, ktorým súd konanie v časti o zaplatenie sumy 50,- eur zastavil.

Podľa § 150 ods. 2 O.s.p., ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Výška pohľadávky, ktorú si v predmetnom konaní uplatnil žalobca je v sume 322,74 eur. V zmysle zákonnej úpravy v danej právnej veci ide o drobný spor. Výška uplatnených trov pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 22,- eur a trov právneho zastúpenia vo výške 556,99 eur, je teda

578,99 eur. Súd má v danej veci za to, že trovy konania sú voči uplatnenej pohľadávke neprimerane vysoké.

Zákon osobitne zdôrazňuje možnosť využitia moderačného práva súdu v drobných sporoch a to tak, že ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť. V takom prípade nemusia byť dané dôvody hodné osobitného zreteľa a ani nemusí ísť o výnimočnú situáciu. Popri skutočnosti, že ide o drobný spor (§ 200ea <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=~Main/TArticles.ascx&phContent=~ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=5166638&FragmentId2=5166651>>), postačuje, ak trovy konania sú neprimerané pohľadávke. Posúdenie primeranosti medzi pohľadávkou a medzi výškou trov opätovne ponecháva zákonodarca na súdnu prax.

Súd v súlade s § 150 ods. 2 O.s.p. preto rozhodol tak, že žalovaný je povinný zaplatiť trovy konania spojené s úhradou súdneho poplatku vo výške 22,- eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 322,74 eur, teda iba vo výške istiny, ktoré sú podľa názoru súdu primerané voči uplatnenej pohľadávke.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.